Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Sødring, Christopher Hansen
Titel:	BREV TIL: Sødring, Christen; Sødring, Christopher; Sødring, Johanne Louise; Sødring, Marius Frederik Carl Adolph; Sødring, Rose Cecilie FRA: Sødring, Christopher Hansen (1866-09-07)
Citation:	Sødring, Christopher Hansen: ”BREV TIL: Sødring, Christen; Sødring, Christopher; Sødring, Johanne Louise; Sødring, Marius Frederik Carl Adolph; Sødring, Rose Cecilie FRA: Sødring, Christopher Hansen (1866-09-07)”, i *En Pariserfærd i Efteraaret 1866 - Breve til hjemmet fra fabrikant C. Sødring og hustru Julie Sødring*, J. Frimodts, s. 16. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002086735-000-shoot-L0020867350000004.pdf (tilgået 20. april 2024)
Anvendt udgave:	En Pariserfærd i Efteraaret 1866 - Breve til hjemmet fra fabrikant C. Sødring og hustru Julie Sødring
Ophavsret:	Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden. Læs Public Domain-erklæringen

(Fra C. Sødring.)
Kjøbenhavn ɔ: Paris
(man tager saa grumme let
feil af Paris og Kbhvn.), 7de Septbr.

Elskede, kjære Børn!

Nylig hjemkommen til Hotellet fra en. Friseur, der har rodet omkring i mit stakkels Hoved baade med Hænder og Ben — kan jeg næsten sige — og som prakkede mig Fedtelse og vellugtende Sager paa til 5 Rdlr. 30 Sk., sidder jeg da her med mit indsmurte s. 17Hoved, som Moder oven i Kjøbet erklærer for prægtigt gjort i Stand, og skriver til Eder. Vor Rejse var meget anstrængende, den evige Kjørsel i Banevognen havde nær gjort mig ganske fortvivlet. De skjønneste Egne i Belgien med en Masse Fabrikker — smaa Slotte — passerede vi i Gaar. Fra Køln fulgtes vi af tre Franskmænd, og det kan nok hænde sig, at jeg brak paa Fransken, medens Moder gjorde Tegn baade med Hænder og Fødder. Mage til disse Franskmænd kender jeg ikke — til at snakke da! — De klemmer paa, enten) man forstaar dem eller ikke.

Endelig i Gaar Aftes begyndte vi at mærke Paris derved, at det ene Tog foer os forbi paa Banen efter det andet. Jeg forholdt mig saa temmelig stille ved dette Indtog i Paris. Jeg var nemlig saadan stille hen nikkende — og det uagtet jeg sad imellem to franske Snakkebøtter, der rabaldrede i hvert sit af mine ulykkelige Øren.

Boulevarderne ere storartede! Vi have i Dag siddet udenfor en Café og nydt vor Frokost, bestaaende af café au lait og diverse Smørrebrøder, medens Zouaver og lignende spadserede forbi os. Franskmændene (dog ikke alle) løbe straks hen og tage hver Stump Cigar, jeg kaster fra mig paa Gaden — vistnok for dog at have en lille Erindring om mig.

Iøvrigt skal jeg sende Jer, elskede Børn, en fuldstændig Reisebeskrivelse næste Gang, jeg skriver. I Dag ere vi endnu en hel Del fortumlede og bouleverserede af hvad vi see. Det er saa overvældende s. 18— men allesteds spørges efter francs. Uden fr. er man en frygtelig Usling her i Byen. Det er sikkert nøk!

Hils Holmblad [10]) fra mig og Julie! Ligeledes alle vore andre Venner! — — Christen og Marius, send Eders Drage saa højt op, at vi kunne se den herfra! Hils vor kære Meta [11]) og bed hende at lade falde et Par Linier af til os!

Lev vel, elskede Børn!

Eders hengivne Fader
C. Sødring.